

Goede Vrijdag

Marcel Mollink

Beste mensen,

Hoe gaat het in deze coronatijd?
Hoe beleeft u deze tijd?
Hoe ervaart u deze Goede Week
zonder vieringen?

Een paar weken geleden kwam Geert Bles op het volgende idee: Tijdens het paasweekend (plus Palmzondag) zetten wij een inspirerende tekst op de parochiesite. Ik kreeg de Goede Vrijdag toebedeeld.

Gisteren viel thuis mijn oog op een boek van Dolf Coppes: 'Jaarring. Getijdenboek'. Het boek viel me ahw toe. Ik blader, zoek en vind een overweging bij het passieverhaal. Titel is: Een purperen mantel. Ik lees en word geraakt en denk: deze woorden van hem wil ik graag met u delen op Goede Vrijdag.

Eerst zal ik nog iets over deze man vertellen. Ik heb hem persoonlijk gekend. Begin jaren 90 heb ik een opleiding bij hem gedaan in Amersfoort. Dolf is een ex-priester. Maar in mijn beleving altijd priester(zielenherder) gebleven. Hij was oprichter van de 'Stichting Correlatie'. En jarenlang lid van de Tweede Kamer voor de PPR. Maar hij bleef zeer betrokken op de wereld ook na zijn politieke loopbaan. In Amersfoort heeft hij een spiritueel centrum opgezet, genaamd: Lichtpunt.

Dolf woonde in een oude voetbalkleedkamer, die was omgebouwd. Daar was zijn spirituele opleiding. Het lag naast een militaire kazerne, waar wij 's nachts sliepen. In zijn keet was te weinig ruimte. En rechts van zijn huisje was een hondendressuur. Dus als wij op zaterdagmorgen zaten te mediteren, hoorden we constant blaffende honden. En hun bazen die riepen: Waldo lig!!.... Waldo zit!! Tegenover het Lichtpunt was een dierentuin.

Dolf stierf in 2001, maar zal altijd in mijn hart blijven. Wat mij zo diep heeft geraakt en wat hij totaal leefde, zal ik proberen te verwoorden met zijn woorden: "Jij hebt jezelf niet bedacht. Jij bent 'bedacht' door het leven. Het gegeven dat jij er bent zegt dat het goed is dat jij bent

zoals jij bent. Vooraf aan wat jij ook doet, ben jij door het bestaan aanvaard. 'Jij bent mijn kind, ik heb jou heden voortgebracht'. Dit wordt vaak niet gevoeld. Door allerlei omstandigheden voelen mensen zich juist vaak niet aanvaard. Rond de ziel, de kern van een mens kan er veel aanslibsel zijn van onmacht, angst, kwetsuur, onzekerheid, leidend tot veel kortsluiting en scheiding. Maar in zijn ziel rijm jij toch met God zelf. Er is een directe verbinding tussen jou en het 'goddelijke'. Zoals die er was en is in verlichte voorgangers. Zij waren er en zijn er om mij te melden dat het ook voor mij bestemd is!! Hoe meer jij de roep naar je ziel ervaart, hoe meer jij behoefte voelt om je ziel vrij te maken van dingen die er niet echt bij horen, van schaduwen die hem verhullen. Het is een levenslang proces zo steeds meer los te komen. Beslist niet gemakkelijk. Onderweg blijft er veel nog niet omgevormde onmacht. Dit zoeken naar eigen wezen, doorheen het moeizame loslatingsproces heen, leidt tenslotte niet tot isolatie. Integendeel. Als vanzelf wil die lichtlijn zich meedelen. Mozes terug van de Sinai. Jezus terug van de berg. Uitgaan naar anderen om mee te delen. Om mensen aan te spreken op hun kern. Om te zoeken naar samenklank met alle wezens in de schepping, alle elementen, alle dieren, alle mensen."

Dan nu de Goede-Vrijdagtekst met een oefening:

Een purperen mantel

Dolf Coppes

In het passieverhaal wordt Jezus na de geseling bespot. "De soldaten brachten hem het paleis binnen en riepen de hele afdeling bij elkaar. Ze hingen hem een purperen kleed om, vlochten een doornenkroon en zetten hem die op. Vervolgens gingen zij hem het saluut brengen: "Gegroet, koning der joden". Zij sloegen hem met een rietstok op het hoofd, bespuwden hem en brachten hem hulde door op de knieën te vallen. Nadat zij hun spel met hem gedreven hadden, ontdeden zij hem van het purperen kleed, trokken hem zijn eigen kleren weer aan en voerden hem weg om hem te kruisigen."

In de tijd van Jezus betekende de purperen mantel van koningen, magiërs en wijzen dat de dragers groot gezag genoten. Niet omdat zij over machtsmiddelen beschikten, maar omdat hun wijsheid en goedheid hen geestelijk gezag verleenden. Het purper betekent dat de drager weet heeft van pijn, lijden en vernedering, maar ook van wijsheid, liefde en innerlijke waardigheid. Die waardigheid werd aanvullend verbeeld in de kroon die ze soms droegen.

Jezus is in die betekenis een echte koning. Zijn passie is het mensen letterlijk of figuurlijk aan te raken in hun waardigheid. Hij kan dat omdat hij helemaal in zijn midden is. Zijn kwetsbare, gevoelige menselijkheid leidt niet tot minderwaardigheidsgevoelens of blijvende onzekerheid. Hij wordt gedragen door een diep vertrouwen op God, die hij Abba noemt. Hij heeft geen enkele status of macht nodig waar hij waardigheid aan zou moeten ontlennen. In de afwijzing van Satan, die hem in de woestijn daartoe wilde verleiden is hij standvastig gebleven.

Verschillende keren hebben enthousiaste mensen geprobeerd hem over te halen zichzelf tot Koning of Messias uit te roepen. Maar dan trok hij zich terug op het water of in de woestijn of op een berg. Daar werd telkens zijn waardigheid met God bevestigd. Hij ging dan

vervolgens weer door met zijn aanraak-passie naar de waardigheid van mensen, voor wie hij zodoende 'weldoende rondging'.

Ook zijn leerlingen bleven lang hopen dat hij uiterlijke kerkelijke en wereldlijke macht zou krijgen en dat zij daarin zouden delen. Ze maakten zelfs ruzie over wie de belangrijkste posten zouden innemen in het rijk dat hij wellicht zou stichten.

Jezus passie vanuit zijn diepe geestelijke vrijheid wordt steeds bedreigender voor de geestelijke en wereldlijke autoriteiten. Alle machtsdragers die hij ontmoet zijn doodsbenauwd voor die vrije mens die ze tegenover zich krijgen. De priesters schreeuwen en schelden en voeren belachelijke beschuldigingen aan. Pilatus wast zijn handen in laffe onschuld. En Herodes hangt hem ook al een prachtige, purperen koningsmantel om.

Sprekend of zwijgend doet Jezus een beroep op ieders mogelijkheid te kiezen voor eigen innerlijke waardigheid. Dat is zeer gevaarlijk. Als ze daar aan toe zouden geven zou dat kunnen betekenen dat ze niet meer vast konden houden aan wat ze verworven hadden. Of dat ze met hun macht en autoriteit op een geheel andere manier zouden moeten omgaan. Het wordt zijn lijdenspassie, zijn dood.

Niemand kan lijden voldoende verklaren, laat staan altijd afdoende opheffen. Het blijft een geheim. Het is ook niet goed er allerlei mogelijke redenen voor aan te geven. Zeker niet op de manier van de vrienden van de door volstrekt onverklaarbaar lijden getroffen man Job. Er zijn nog steeds telkens van die 'vrienden' die kletsen 'dat het toch wel z'n betekenis zal hebben, dat het toch wel ergens goed voor zal zijn'.

Het enige wat je kunt zeggen is dat wie weet heeft van de menselijke vernedering door ziekte, pijn en dood, ook weet heeft van wijsheid, goedheid, liefde als kwaliteiten van onaantastbare innerlijke menselijke waardigheid.

De purperen mantel en de kroon, gebruikt als bespotting, zijn in hun eigenlijke betekenis echt voor Jezus bestemd. Ze zijn ook bestemd voor jou en mij, in jouw en mijn lijden, een groot geheim waarbij alleen maar aanwezigheid past in stilzwijgend respect.

Oefening

Vereenzelvig je met het beeld van Jezus met de purperen mantel.

Vereenzelvig je zo dat je je voorstelt zelf een purperen mantel te dragen. Je hebt die mantel in de loop van de jaren zelf geweven.

Het 'materiaal' dat er in verwerkt is, zijn al je gevoelens.

Er is veel angst, verdriet, eenzaamheid.

Er is veel teleurstelling.

Er is veel gevoel van verbijstering en vertwijfeling over eigen lijden en lijden in de wereld.

Er is woede en verzet.

Er is saamhorigheid, vriendschap, trouw.

Er is onderlinge aanwezigheid.

Er is vreugde en liefde.

Zo is de mantel steeds dieper van kleur geworden.

Jouw mantel.

Durf hem maar te dragen.

De kroon is een symbool van je unieke, eigen waardigheid.

(Door Jezus je kindschap Gods genoemd.)

Laat de kleur van die kroon opkomen.

Je kunt die kleur als het ware van boven naar beneden door je mantel weven.

(Dolf Coppes - Jaarring. Getijdenboek)

Fijne, inspirerende Paasdagen!!

Groeten,

Marcel Mollink